

MŪSŲ LIETUVA

NR. 5 (1383) XXVII. 1975 M. SAUSIS - JANEIRO 30 D. 1,00 kruzeiras
R. Juatindiba, 20 - Caixa Postal 4421 - 01000 São Paulo, ESP. Tel. 273-0338

ARGENTINA

Privačių Radijo Stočių bendrovė skundžiasi, kad valdžia, uždėdama naujus mokesčius (10 nušimčių) siekia užslopinti nevalstybines radijo stotis. Jei tų mokesčių nesumažins, privers 77 radijos stotis bankrutuoti - jos turės užsidaryti.

Kordoboj AAA (Argentinos Antikomunistinė Sąjunga) susprogdino laikraščio „La Voz del Interior“ redakcijos ir spaustuvės būstinę. Tai atsikėrimas už laikraščio padarytas kritikas dabartinei peronistų valdžiai.

JAV - bės

Tikrai rimtas pavojus kilti naujam karui Artimuose Rytuose, pastebėjo prez. Fordas bendrojo spaudos konferencijoje. Gi norint karo išvengti, reikia stengtis išlaikyti karinių jėgų lygsvarą. Štai kodėl, aiškino prezidentas, JAV parduoda ginklus tiek Izraeliui, kiek arabų kraštams.

„Jei nesame nusistatę ginti pasaulio kituose kraštuose už Amerikos ribų, greitai laiku mums neliks nieko kito ginti, kaip tik pati Šiaurės Amerika“, perspėjo JAV Apsaugos sekretorius James Schlesingeris, pastebėdamas, kad JAV-bių karinės išlaidos nors 20 kartų žemesnės, negu Rusijos. Taigi, reikia skirti daugiau pinigų JAV-ių apsigynimui.

Prez. Fordas, nelaukęs Kongreso nutarimo, pakėlė trim doleriais kainą už statinę importuoto benzino.

ČEKOSLOVAKIJA

Kulto ministeris Milan Klusak pareiškė, kurį paskelbė „Katalikų Žiniuose - Katolické Noviny“, išreiškė valdžios „gerą valią“ santykiuose su Vatikanu. Bet kartu vėl pabrėžė, kad „atmesim betkokį Bažnyčios kišimąsi į politiką;

Il. 16.
1918 1975

IŠKILMINGAS VASARIO 16.

MINĖJIMAS

IVYKS VASARIO 16 DIENĄ
SESELIŲ PRANCIŠKIEČIŲ GIM-
NAZIJOS SALĖJ, V. ZELINOJE.
PRIEŠ TAI, 15 VALANDĄ, BUS
MIŠIOS UŽ LIETUVĄ ZELINOS
BAŽNYČIOJE.

SMULKESNĖ PROGRAMA
BUS PASKELBTA VĒLIAU.

ir negalim leisti, kad, religijos vardu, būtų statomos kliūtys socializmui“. Taigi, tik Praga nustato sąlygas santykiams su Bažnyčia. O tos sąlygos - kad Bažnyčia paremtų socializmą.

D. BRITANIJA

Pirmą kartą penkerių karo metų bėgyje Šiaurės Airijoje britų valdžia pareiškė nusistatymą tartis su pasmerkta IRA (Airijos Respublikos Kariuomene), kuri kovoja už šios provincijos prijungimą prie Airijos valstybės. Tą patį pareiškė valdžios sekretorius Šiaurės Airijai, Merlyn Rees.

PORTUGALIJA

Per penkias dienas portugalų valdžia ir Angolos atstovai priėjo prie sutarties: lapkričio mėnesį ši vakarų Afrikos bantų šalis - Angola - bus oficialiai pripažinta nepriklausoma valstybe.

Lietuvių šauksmas iš Gudijos

Jaunų lietuvių jau nebeliko

„Jei būsi kuomet Pelesoje, išvysi mūsų amžiaus gėdą —
išniekintą bažnyčią“

PELESOS BAŽNYČIA

Keliaudamas nuo Vilniaus į pietus rasi Rodūnę. Rodūnė ir už jos esą kaimai į šiaurę sugudėję. Nuo Rodūnės eina tiesiai į pietus kelias. Čia prasideda lietuviški kaimai. Vigonys, Kargaudai, Dubiniai, Pelesa, Piliūnai ir kiti. Pelesa lyg centre visų šių kaimų. Ji išsiskiria ne tuo, kad didesnė už kitus kaimus. Čia kaimai tęsiasi plačiose lygumose — nieku ypatingu neišsiskirdami vienas nuo kito, juos supa aplinkui miškai ir pelkės. Vidury šių kaimų laukų 1935 išsitiesė di dingas pastatas — tai Pelesos bažnyčia.

Patenkinti buvo parapijiečiai, turėdami savo bažnyčią ir lietuvi kunigą. Čia sekmadieniais ir šventėmis skambėjo lietuviškas žodis, čia buvo mokoma doros ir tikėjimo tiesų. Čia lietuvis valstietis sėmėsi moralinių jėgų savo gyvenimui. Vis grįždavo namo linksmi šnekučiuodami, dainuodami lietuviškas dainas.

Gerai buvo laikai, bet jie tęsėsi neilgai. Užėjo karas, dalis Vilniaus krašto grįžo Lietuvai, bet Pelesos apylinkės liko atkirstos nuo Lietuvos. Nežiūrint visokių sukrėtimų ir pasikeitimų iki 1950 metų čia buvo lietuviškos pamaldos. Bet tais metais lietuvis kunigas Vienažindis buvo areštuotas ir išvežtas, o bažnyčia uždaryta ir perimta valdžios žinion. Į gyventojų skundus, kurie buvo siųsti į Gardiną ir Maksvą, negauta jokio atsakymo, bet vietiniai pareigūnai, iš aukščiau inspiruoti, nedviprasmiškai pareiškė, kad joks lietuvis kunigas į Pelesą nebus įsileistas. Kad lietuviškoji tradicija būtų užbaigta iki galo, kad būtų užkirstas kelias atgauti bažnyčią, įsakyta nugriauti jos bokštus. Baltarusijoje daug uždarytų bažnyčių, bet bokštų niekas nenugriovė, tik Pelesoje.

Dabar Pelesos apylinkės lietuviams į bažnyčią toli. Už 10-15 km yra Rodūnės bažnyčia, bet joje sėdi lenkas kunigas, kuris yra abejingas lietuvių jausmams (lietuviškų pamaldų Rodūnėje nėra). Ir taip nutilo Pelesos a-

pylinkės kaimuose lietuviškos dainos, dainuoja tik senesnės kartos lietuviai, kur nors slapta susibūre. Jaunimo beveik neliko, daugumas išvažinėjo mokytis į Lietuvą, kur, baigę mokslus, pasilieka ir dirbti. Sekmadieniais Pelesoje tylu, tik kur ne kur, susiję šnekučiuojasi žmonės. Po to ir jie dingsta, beveik visi užsidaro trobose. Linksmiasi dabar nauju būdu: geria degtinę, o kai neturi pinigų jos susipirkti, naudoja savo gamybos (samagoną). Vienintelė pramoga ir nusiramimas lietuviui ir nelietuviui, gyvenančiam šiame krašte, liko bu teliukas. Girtuokliuojama ne tik sekmadieniais, bet ir šikiomis dienomis. Jokių efektingų priemonių prieš alkoholizmą niekas nesiima. Alkoholis naikina žmonių sveikatą, palaužia jų moralę, veda prie išsigimimo. Bet juk tai puiki priemonė išblėsinti ir sunaikinti mažai tautai. Vietos lietuviams neleidžiama jokia lietuviška saviveikla. Mokyklos rusiškos, ir jose lietuvių vaikai nuo pat pirmos klasės (7 metų) mokomi rusiškai skaityti, skaičiuoti ir dainuoti. Vietinio kultūros klubo valdyba rusiška, jo veikla ir programos nelietuviškos. Net ir ekskursijoms iš Lietuvos yra uždrausta įvažiuoti su lietuviška saviveiklos programa. Valdžios įstaigose, kolūkiuose visur viršininkai rusai arba jiems atsidavę asmenys. Lietuvių kalba paniekinta. Lietuvių eilės retėja, nes nutautinimui sudarytos visos sąlygos.

Jei būsi kuomet Pelesoje, vidury plačių kaimo laukų išvysi mūsų amžiaus gėdą — stovi išniekinta bažnyčia, likęs be bokštų keturkampis pastatas, apstatytas bauriomis pašūrėmis. Tai vietinio kolūkio sandėlis. Šiurpu ir nejauku žiūrėti į tą pastatą. Nuo mario, bado, ugnies ir karo.. ir nuo genocido gelbėk mus, Viespatie!

DRAUGAS

VARDAN TOS
LIETUVOS
VIENYBĖ
TEZYDI!

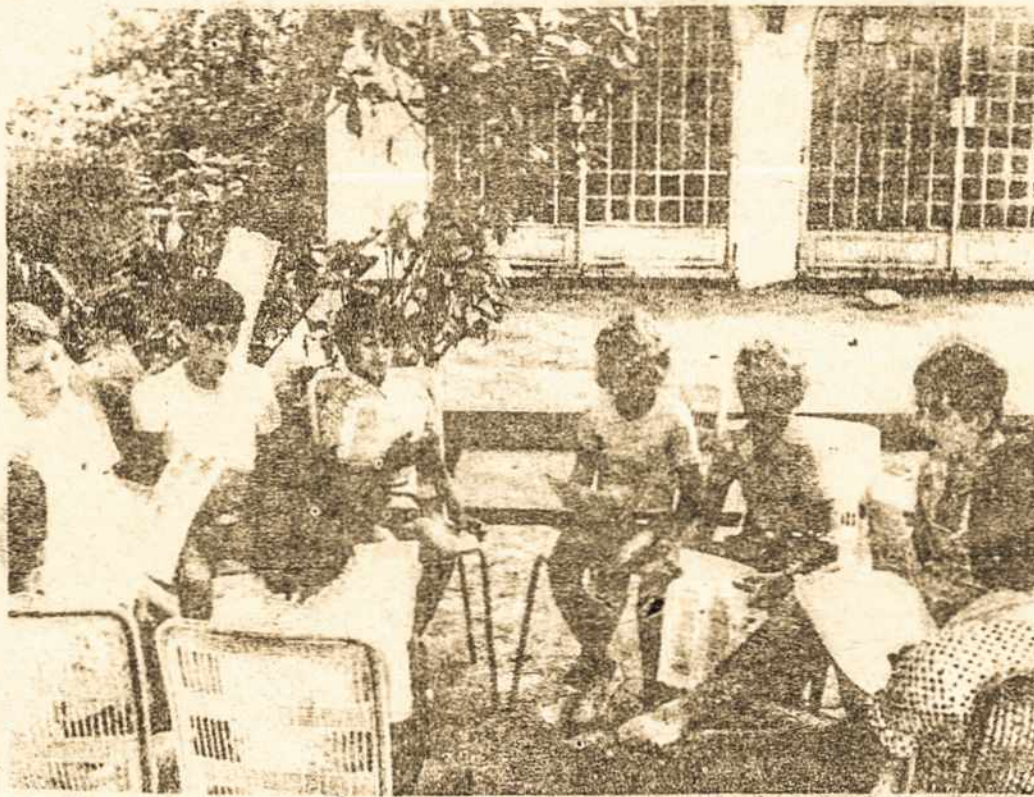

LIETUVIAI

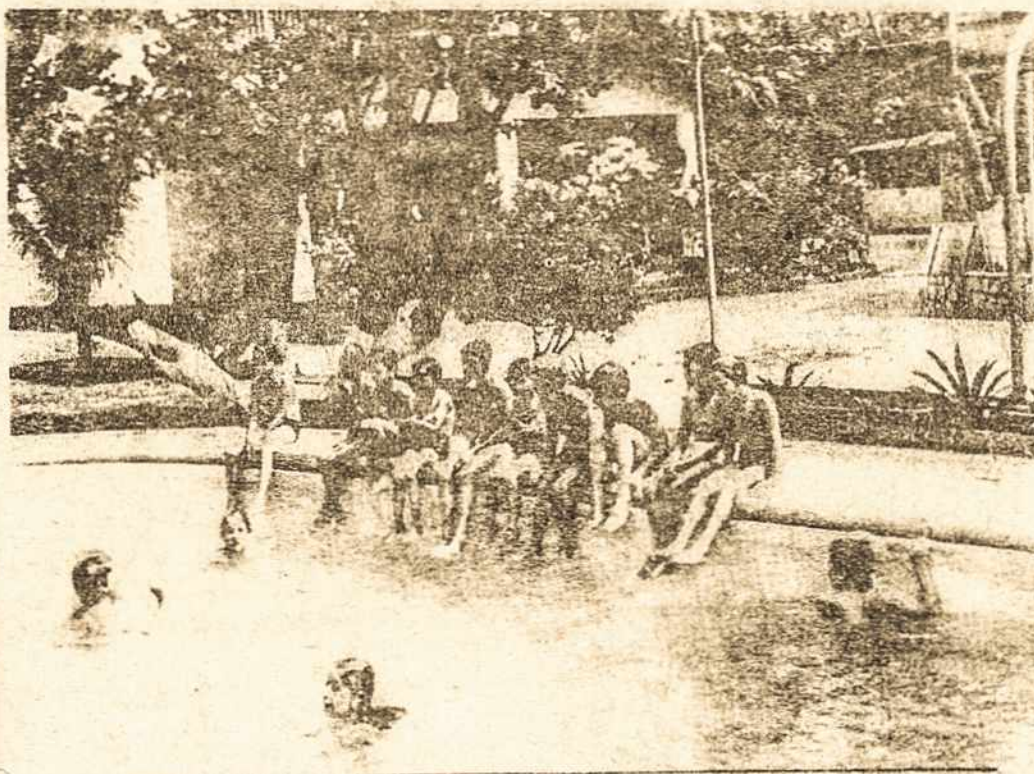
Pasaulyje

6:15 val. ryto. Venezuelos Jaunimo Sąjungos pirmininkas, Aras Mažeika (21 metai) valo stovyklos baseiną. Užpakaly matosi Karibų jūra. Ryčius Korsakas (16 metų) ir Edis Vasaitis (18 metų) jau tūpčioja virtuvėje ir kaičia vaikams košę. Už kelių minučių, stovyklos vedėjas Alfonsas Paulauskas (28 metai) paleis garsiakalbiais lietuvišką muziką. Laikas keltis. Prasidės dar viena stovyklos diena.

Po pusryčių mokomės. Kai kurie mišrių šeimų vaikai stovykloje išmoka tarti pirmuosius lietuviškus žodžius. Lietuviškai kalbantieji draugai jiems padeda ir juos ragina. Jauni mokytojai ir dar jaunesni mokiniai visi drauge stengiasi geriau lietuviškai kalbėti.

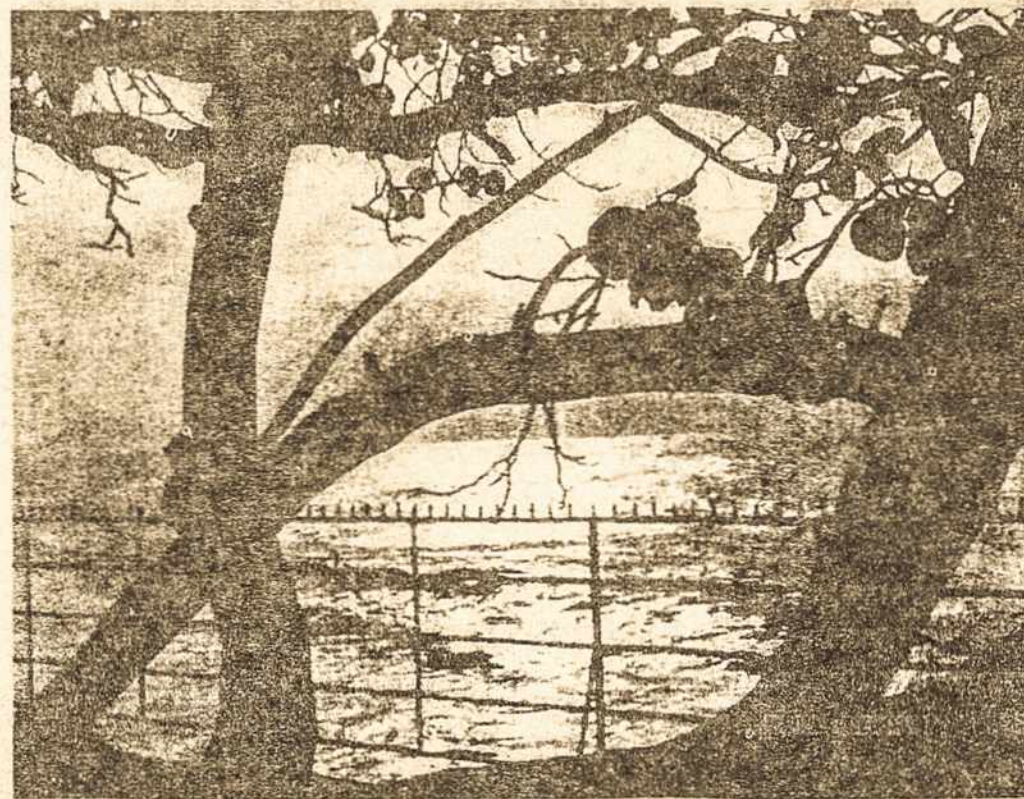
Čia ne plaukiojimo pamoka, o dainų repeticija. Dainų vadovas, stovėdamas baseine, iškėlęs iš vandens ranką, diriguoja "Eisim broleliai namo, namo...". Kai motulė paims rykštelę, su paskutiniaisiais dainos žodžiais visi šoks į vandenį. Po kelių minučių vėl išlips ir toliau repetuos. Vaikai nepaprastai greitai ir gerai visas dainas išmoko. Saulės įkaitintas baseino vanduo yra šiltas, tropikų saulė kepina negailestingai. Baseine yra be galo smagu -- gali ten maudytis valandomis. Ir dainas dainuoti taip galima valandomis. Vakare, išmoktos dainos bus dainuojamos ant jūros kranto, prie laužo.

Oficialioji nuotrauka. Kairėje stovi stovyklos vadovas A. Paulauskas. Vaikai ir jų prižiūrėtojai amžiumi yra tokie panašūs, jog yra sunku nuotraukoje vienus nuo kitų atskirti. Stovyklą suruošė ir pravedė Ven. Liet. Jaunimo Sąjungos valdyba ir nariai. Jaunimo mėgiamas kun. kap. A. Perkumas išrūpino vietinių saleziečių stovyklavietę su visais įrengimais ir tik sužemaičiavo: "žinokietės, ale žiūrėkiete, nepadariokiete mun gėdos". Užrašą "Lietuva brangi..." pašė penkiolikmetis Darius Mažeika. Vyresniųjų iš viso stovykloje nebuvo, bet jaunimas patsai likęs netikėtai "nepadare gėdos", o dargi savo tvarka nustebino netikėtai atsilankiusį stovyklavietės administratorių salezietį.

Poilsis. Vaikai laisvai žaidžia. Prižiūrėtojas Petras Kriščiūnas (21 metai) saugoja vaikus ir stebi jų žaidimus.

Vaizdas iš hamako. Užgeso laužas, nutilo dainos. Stovyklos hamakai lengvai supasi. Aplink girdisi bangų ošimas. Šiltą tropikų naktį gaivina lengvas pajūrio vėjas. Į patogiai įrengtus namelius su lovomis niekas nenori eiti. Dauguma stovyklautojų nakčiai isitaiso lauke, hamakuose. Vaikams tos lauke praleistos naktys liks neužmirštinos.

LIETUVIUKŲ DIENOS KARIBŲ PAKRANTĖJE...

Nuotraukos: Roberto Bertini
Tekstas: Jūratės Statkutės - de Rosales

DIRVA
1974 m. spalio 4 d. REPORTAŽAS IŠ VENEZUELOS LIETUVIŲ JAUNIMO VASAROS STOVYKLOS

PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO TREČIOJO KONGRESO REIKALU

TIK 11 MENESIU LIGI III PL JAUNIMO KONGRESO
*****

LIETUVI, KONGRESO PASISEKIMAS TAVO RANKOSE!

P. Amerika smarkiai ruošiasi kongresui

Taip rašo Gabija Juozapavičiūtė (kartu su Ramute Birgelyte) savo redaguojamuose "Jaunimo Žiburiuose" Kanadoj.

Ar P. Amerikos jaunimas neapvils kitų kraštų lietuvių jaunimo? Tikrai laikas sukrusti! - M L

Kanados Lietuvių Jaunimo Sąjunga (KLJS) neseniai sulaukė naujų žinių apie III Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongresą ir ruošos darbus Brazilijoje, Urugvajuje, Argentinoje. Siomis žiniomis norime pasidalinti su visu Kanados ir JAV jaunimu, kurio ypatingai laukia atvykstant kongresan.

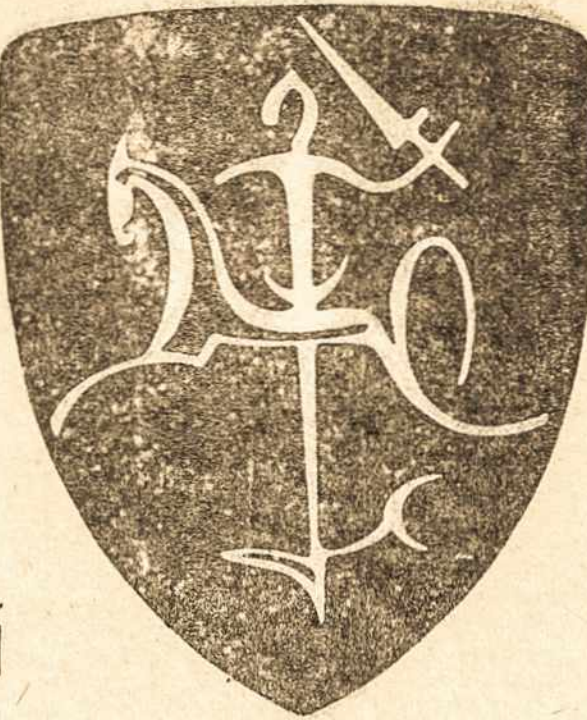
Brazilijoje jau pradėtas vajas rinkti kandidatams į Brazilijos atstovus III-jame kongrese. Viena iš sąlygų, kurias kandidatas turi atitikti, tai mokėjimas lietuviškai kalbėti, skaityti ir rašyti kongresui prasidėjus. Šiam tikslui pasiekti kongreso studijų savaitės komisija kandidatams talkins parūpindama lietuvių kalbos pamokas ir pokalbius apie lietuvių kultūrą ir panašiai. Iš šių kandidatų paskui bus renkami atstovai kongresan.

Rugsėjo 7 d. įvyko devintoji jaunimo studijų savaitė prie pajūrio netoli Sao Paulo. Šiose studijų savaitėse dalyvauja komisijų nariai, kurie rūpinasi kongreso programos ruošą, bei visi kiti suinteresuoti jaunuoliai. Jose informuojami dalyviai lietuviškais klausimais, diskutuojamos temos, kurios Šiaurės Amerikos jaunimui dažnai girdėtos, bet Pietų Amerikos jaunimui — dar ne. Taip pat šalia šitokio pobūdžio kursų vyksta planavimo sesijos ryšium su kongreso programa, organizavimu ir kitais reikalais. Kiekviena studijų savaitė turi pagrindinę temą. Šios savaitės tema buvo: "Iš įvairių kraštų atvykusio į kongresą lietuvių jaunimo bendravimas". Studijų savaitėje, šalia jaunimo, dalyvavo Alf Petraitis, Alg. Sliesoraitis, J. Valavičienė ir nuolatiniai studijų savaitės rengėjai — kun. A. Saulaitis, J. Lukoševičius ir kiti talkininkai.

Jaunimo bendravimo tema suskirstyta į sekančius klausimus: 1. Kuo skiriasi Šiaurės Amerikos ir kitų kraštų jaunimas nuo mūsų? 2. Kas būna sunku jaunuoliui, atvykusiam į Braziliją? 3. Kaip galima pasiruošti padėti kitiems pasiruošti, kad kongreso metu visi kuo gražiausiai bendrautų?

Tema kilusi iš to, kad per pirmuosius du jaunimo kongresus, kaip ir kitų kelionių proga, buvo matyti kultūriniai, socialiniai ir kiti skirtumai tarp lietuvių jaunimo iš Pietų, Šiaurės Amerikos ir kitų kraštų. Šie skirtumai, gerai suprasti ir pažinti, gali praturtinti jaunimo bendravimą. Jų nesupratimas trukdo draugiškumą ir kartais net pačią programą.

Pirmasis rūpestis — turistinis. Rengėjai suprato, jog kitų kraštų jaunimas reikalingas talkos, kad galėtų lengviau judėti Brazilijoje. Studijų dienos dalyviai užtat nutarė prieš kongresą išleisti mažą knygelę apie įvairius turistinius reikalus: kaip gauti taksi, kaip važiuoti autobusu, skambinti telefonu, išsiųsti laiškus, kokie vietiniai pinigai, apie kongreso laikotarpio klimata ir aprangą. Būtų ir mažas eilinių išsireiškimų bei posakių žodynėlis. Šiaurės Amerikoje rengti kongresai, deja,

neatkreipe pakankamai dėmesio į šitokius dalykus. Tai sudarė sunkumų daugeliui iš kitų kraštų atvažiuosiu.

Dėl bendravimo pasisakyta, kad drąsesni turėtų stengtis į pasikalbėjimus įtraukti savo ar kito krašto nedrąsesnius. Tuo būdu tikimasi, kad įvairių kraštų jaunimas daugiau maišysis ir bendraus, užuot likdamas savo senų pažįstamųjų tarpe.

Dalyviai svarstė ir lietuvių kalbos vartojimo klausimą. Pietų Amerikoje tai sudaro nemažą problemą, nes dauguma jaunimo yra jau trečios ar ketvirtos kartos lietuviai. Rašoma, kad ši studijų diena beveik visa praejo lietuvių kalba. Tai pirmas kartas, kad lietuvių kalba jaunimo tarpe buvo taip plačiai vartojama. Buvo anksčiau nustatyta, kad iki metų galo visos studijų dienos ir susirinkimai vyks lietuvių kalba. Pabrėžta, kad iki kongreso dar yra laiko nemokantiems pramokti esminius posakius, kad galėtų kitų kraštų jaunimą priimti šeimose, palvėti ekskursijose, krautuvė-

BRAZILIJOS KRAŠTO FINANŠŲ KOMISIJA

Pasaulio Lietuvių Jaunimo III Kongreso Brazilijos Finansų Komisijos valdybą sudaro:

Prel. Pijus Ragažinskas - pirmininkas
Norbertas Stasiulionis - vicepirmininkas
Jonas Tatarūnas ir Vincas V. Banys - išdininkai
Halina Mošinskienė ir Genė Žarkauskaitė - sekretorės.

Finansų komisijos valdyba nutarė rinktis pasitarti vieną kartą savaitėje, pirmadieniais, 20,30 val.

se, sutikti aerodromuose ir panašiai. Gera būtų ir Šiaurės Amerikos jaunimui, galvojančiam važiuoti į kongresą, savc lietuvių kalbą taip pat apšlifuoti, nes tai vienintelis būdas, kuriuo bus galima susikalbėti su kitais atvykusiais iš skirtingų kraštų. Anglų kalba P. Amerikoje mažai tėvartojama, o per tokį trumpą laiką ispanų ir portugalų kalbų tikrai neišmoksi!

Brazilijoje taip pat jau išplatinata 800 anketų, kuriomis kreipiamasi į visuomenę, teiraujantis, kaip kiekvienas galės prisidėti prie kongreso. Tikimasi tuos duomenis turėti iki sekančio mėnesio galo.

Taip pat svarstyta, kokios būtų tinkamiausios dovanos atvykstantiems iš kitų kraštų.

Aplamai, mes, kurie Šiaurės Amerikoje esam įpratę matyti atliekant vadovavimo darbą prietyrusius žmones, turėtume iš Pietų Amerikos jaunimo pavyzdžio pasimokyti. Šis kongresas bus pirmasis ne Šiaurės Amerikoje. Jo ruošos darbą tenka atlikti nepatyrusiems tokio masto organizaciniame darbe. Jis ruošiamas didele dalimi antros ir trečios kartos lietuvių jaunimo, kuris kongreso proga stengsis šiek tiek lietuvių kalbos pramokti. Iš žinių apie šią paskutinę Brazilijos jaunimo suruoštą studijų savaitę tikrai matyti jų ryžtas šį milžinišką darbą atlikti ir nuoširdžiai su dovanomis ir savo atvirumu svečius priimti taip, kad jie jaustųsi kaip namie lietuvių tarpe. Daugeliui Pietų Amerikoje gyvenančių šis kongresas nėra tik tai paprastas visuomeninis organizacinis įvykis. Jiems tai yra įvykis, reikalaujantis asmenišką angažavimosi, ryžto pramokti kalbos, kad galėtų užmegzti ryšius. Ar iš mūsų buvę kongresai reikalavo tokio asmenišką angažavimosi? Manau, kad daugumas važiuome tik kaip stebėtojai ir likome stebėtojai kongresui pasibaigus. Šiame kongrese gal visi būsime aktyvūs dalyviai ir geriau išmoksime susikalbėti savo gimtąja kalba, kuri bus mums tarptautine — bendras raktas visų kraštų lietuvių jaunimui

"Nemuno" šokėjos Brazilijoje Sueli Rulevaitė ir Nancy Narbutytė prie karuselų IV persiku šventės metu

Nuotr. A. Saulaičio

Gabiija

Petras Pakalnis

ŠVENTIEJI METAI

Kalėdų išvakarėse prieš Bernėlių Mišias popiežius Povilas VI trinktelejo 3 kartus į taip vadinamas šventąsias duris, ir durims nusileidus į šv. Petro bazilikos vidų, pirmasis įžengė pro jas. Tuo būdu jis atidarė Šventuosius Metus. Tą gražų Šventųjų Metų paprotį įvedė Bonifacas VIII 1300 m. Jis prašė tikinčiųjų lankyti šv. Petro ir šv. Povilo bazilikas Romoje bei eiti išpažinties ir Komunijos. Atlikusiems tuos aktus jis suteikė visuotinius atlaides. Savo raštu jis nustatė, kad Šventieji Metai būtų švenčiami kas 100 metų. Bet jo įpėdinis Klemensas VI sutrumpino laiką iki 50 metų, o Povilas II iki 25 metų. Popiežius Urbonas VI įsakė maldininkams lankyti dar dvi bazilikas: Šv. Jono Laterane ir šv. Marijos. Ji pavadinta Didesniaja.

Pirmųjų Šventųjų Metų pasisekimas buvo labai didelis. Iš visų Europos kampų maldininkai keliavo į Romą, lankė bazilikas ir vaizdžiai pastebėjo, ką reiškia Bažnyčios katalikiškumas. Vėliau popiežiai davė galią vyskupams nustatyti sąlygas, kuriomis negalintieji atvykti į Romą galėtų laimėti visuotinius atlaides namie. Pijus XI paskelbė ypatingus Šventuosius Metus 1933 m. Išganytojo mirčiai prisiminti.

Paskutiniai Šventieji Metai buvo švenčiami 1950 m. Ta proga į Romą suvažiavo tiek daug maldininkų, kad buvo sunku rasti jiems nakvynės. Vasarą, išvykus klierikams atostogų, maldininkus priglaudė seminarijos ir kolegijos.

Kas atvyksta į Romą, žinoma, nori pamatyti ir popiežių. Kadangi šv. Petro bazilikoje gali sutilpti tik 40,000 žmonių, prieš baziliką buvo pastatyta tribūna ir sostas, nuo kurio Pijus XII prabildavo į maldininkus įvairiomis kalbomis. Tais metais (1950) į Romą atvyko beveik du milijonai maldininkų.

Šventieji arba jubiliejiniai metai jau minimi Senajame Testamente. Taip Kunigų Knygoje 25 skyriuje yra parašyta, kad jubiliejiniais metais paskolinta nuosavybė turi grįžti savininkui, o vergai tapti laisvi. „Jei neturto priverstas tavo brolis pats tau pasiduotų, jo neslėgsi tarnų vergyste, bet bus kaip samdinytis ir nuomininkas; jis dirbs pas tave iki jubiliejaus metų ir paskui išeis su savo vaikais ir sugrįž į savo giminę ir

Šventųjų 1975 metų kelionės į Romą reikalai

Daug kas teiraujasi, ar 1975 įvyks lietuvių kelionė į Romą, kuriuo laiku, kiek atsieis ir t.t.

Seniai norėjom visuomenę apie tai painformuoti, bet iki šiol iš lėktuvų bendrovių negalėjom gauti kainų sąlygų. Tikimės, kad galėsime apie tai pranešti šį mėnesį.

Numatoma, kad Amerikos ir Kanados lietuviai iš New Yorko skris atskiru (chartered) lėktuvu. Išskristume birželio 19 ar 20 ir grįžtume liepos 7. Taip pat numatoma, kad iš New Yorko bus skrendama į Frankfurtą. Būtų aplankyta Vasario 16 lietuvių gimnazija. Autobusais per pietinę Vokietiją, Šveicariją ir Ita-

liją būtų pasiekta Roma birželio 27. Grįžtant iš Romos, norintieji galėtų aplankyti Liurdą.

1975 metų kelionė į Romą būtų ypatinga tuo, kad tomis pat dienomis Romoj susitiktų lietuviai iš įvairių pasaulio šalių. Ta proga įvyktų Pasaulio Lietuvių Katalikų Bendrijos konferencija. Viena diena būtų skirta susitikti iš įvairių šalių atvykusiems lietuviams kunigams. Visi kartu lankytume šventoves, visi kartu dalyvaudume Šventojo Tėvo audiencijoje.

Kai tik viskas paašškės, visuomenė bus plačiai painformuota per lietuvių laikraščius ir kitais būdais.

Jeigu būtų organizuojamos ir kitos grupės, visiems patartume suderinti laiką, kad visi susitiktume tomis pat dienomis Romoj.

Vysk. Vincentas Brizgys

TAIP SVARSTOMA IR ORGANIZUOJAMA KITUR.

O KAIP PAS MUS?

Šv. Pauliaus bazilikos absidės dekoracija 13-ojo šimtmečio: KRISTUS ir Popiežius Honorijus III (labai sumažintas)

prie savo tėvų nuosavybės". Kun. 25,39. Dabar Šventųjų Metų proga rišami ne socialiniai klausimai, bet dvasiniai. Popiežiai ragina tikinčiuosius atsinaujinti dvasioje. Tačiau skelbdamas Šventuosius Metus, popiežius Povilas VI norėjo priminti ir socialines mūsų laikų negeroves. Kas nori pelnyti Šventųjų Metų atlaides, tas turi aplankyti vieną Romos baziliką ir vieną beturčių kvartalą.

Kaip kiekvienas viešas aktas, taip ir Šventųjų Metų paskelbimas sukėlė daug diskusijų. Italijos komunistai išmėtinėjo vyriausybę, kad ji išleidusi daug pinigų bažnyčioms. Iš tiesų pinigai buvo išleisti maldininkų patogumams: parkinimo aikštėms, telefonams ir pan. Maldininkai atsivež daug užsienio valiutos, kurios italams taip labai trūksta. Kiti piktinasi taip vadinamais Vatikano pagamintais „maldininkų paketais“. Juose maldininkai ras Romos miesto planą, automobiliams skirtus ženklus, svertos draudimą ir bilietą į visus Romos muziejus, taigi keletą maldininkams labai naudingų daiktų. Dar kiti būkštuoja, kad Roma bus perpildyta žmonių. Gali būti taip, gali būti kitaip. Italai spėlioja, kad Šventųjų Metų proga į Romą atvyks apie 4 milijonus maldininkų. Jei jiems neužteks vietos Romoje, galės apsistoti Romos periferijoje. Aplink Romą yra daug miestų ir miestelių, lengvai pasiekiamų autobusais ir traukiniais. Kas buvo Romoje 1950 metais, tas parsivežė namo neišdildomą įspūdį. Parsiveš ir 1975 metais. Roma yra katalikybės centras, katalikybės impulsas ir katalikybės vaizdas. Pamatęs žmonių minias prie šv. Petro bazilikos, žmogus pasijus priklausęs vienai dideliai šeimai ir turės kuo pasidžiaugti.

ITALIJOJ

— Šventųjų metų minėjimo komitetas išrinktas Romoje. Jam talkins penkios pagalbinės sekcijos. Į komitetą išrinkti: vysk. A. Deksnys — pirm., prel. L. Tulaba — vicepirm., nariais — A. Žemaitis, prel. V. Mincevičius, kun. V. Kazlauskas ir kun. V. Rimšelis.

*****

SUSITAIKINIMAS
IR
ATSINAUJINIMAS -
DIDYSIS ŠVENTŲJŲ METŲ
TIKSLAS

*****

III PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESAS

TERCEIRO CONGRESSO MUNDIAL DA JUVENTUDE LITUANA

Rua das Glórias, 927-9 - Vila Bela - 03147 São Paulo, SP - Tel (011) 63-5723, 274-0934

VASARIO 2 d. (II. 2)

14,45 val.:

Posėdis Moókoj -
Rua Juatindiba, 26

Ar trūksta pinigų?

— Vydūno Jaunimo fondas teikia paskolas jaunimui, kuris aktyviai reiškiasi lietuviškoje veikloje. Kreiptis šiuo adresu:

Vytautas Mikūnas,
3425 West 73rd Street,
Chicago, Ill. 60629

— Informacijas apie dabartinę Lietuvą renka "Ūkinių studijų centras", kuris veikia Amerikos Lietuvių inžinierių ir architektų sąjungos (ALIAS) ribose Washingtono. Iš Lietuvoje išeinančios periodinės spaudos atrenkama ir kataloguojama studijoms ir tyrimui naudinga medžiaga apie Lietuvos ūkį, švietimą ir socialinę struktūrą. Centras veikia aštunti metai, turi keliasdešimt bendradarbių ir iki šiol yra surinkęs apie 15,000 katalogo kortelių. Šia biblioteka siūloma naudotis. ALIAS paskyrė 200 dol. padėti apmokėti išlaidoms, susijusioms su bibliotekos pasinaudojimu. Besidominantys kviečiami kreiptis:

Economic Studies Center
Box 5770
Bethesda, Maryland. 20014
U.S.A.

— Pedagoginio Lituanistikos Instituto Neakivaizdinio skyriaus kursais gali pasinaudoti bet kas. Tie studentai, kurie nėra išėję gimnazijos bei aukštesniosios lituanistinės mokyklos programos, gali išeiti bendrinį kursą. Specialinis kursas yra aukštųjų lituanistinių studijų mokomasis kursas. Šio kurso studentais priimami asmenys, išėję aukštesniosios lituanistinės arba tolygios mokyklos

1975 METŲ KALĖDOS

Argentinos JK komisija svarsto įdomius dalykus šventėms, kurios trečiajam jaunimo kongresui duos gražų kalėdinį ir lietuvišką atspalvį. Pavyzdžiui, gal bus siūloma, kad kiekvienas jaunuolis vykdamas į kongresą, atsivežtų mažą dovanėlę iš savo krašto. Stovykloje, Kalėdų dieną, tos dovanos būtų Kalėdų senelio išdalintos. Tokiu būdu kiekvienas gaus dovaną, ir tai iš visai kito krašto.

Gali būti, kad Kalėdų dieną programai atplauks daug lietuvių iš Buenos Aires, Berisso, La Platos ir kitų miestų, pamatyti jaunimą ir kartu dalyvauti Kalėdų šventėse.

Gražaus ūkio sode, jaunimo stovykloje, stovi aukšta žalia eglė, kurią vienas pratybinis būrelis su kitų talka papuoš lietuviškais papuošimais. Kūčių apeigos, kūčių vakarienė bus pristatyta didesniajam skaičiui ir pravesta pagal lietuviškus papročius.

ar Instituto bendrinio kurso programą.

Norintys gaut daugiau informacijų rašykite:

Pedagoginis Lituanistikos
Institutas,
5620 South Claremont Avenue,
Chicago, Ill. 60636

— Akademinių Prošvaisčių redakcija laukia organizacijų prašymų, straipsnių, reportažų, nuotraukų, siūlymų, kritikos, ir t. t. Kreiptis:

Akademinės Prošvaisčių,
c/o Emilija Pakštaitė,
2801 West 38th Street,
Chicago, Illinois 60652
tel.: (312) 927-3090.

JAUNIMO LAIKRAŠTIS

Prieš pat metų pabaigą Buenos Airėse buvo nupirktas rotorius (mimeografas), kuriuo bus spausdinamas toliau Jaunimo laikraštis "Argentinos Lietuvių Jaunimas", kuriame pirmąją vietą užims Jaunimo kongreso reikalai. Į laikraščio sąrašą jau įrašyta 80 jaunuolių, kurie juo domisi, nori jį gauti ir talkinti.

SUDARYTAS III PLJK KOMITETO SĄSTATAS

PLB vicepirmininkui Romui Kasparui iš Čikagos dalyvaujant trijų

kraštų (Argentinos, Brazilijos, Urugvajaus) atstovų posėdyje Montevidejuje gruodžio 22 dieną, buvo galutinai patikslinti Urugvajaus dalyviai. Tuo būdu šis pagrindinis trečiojo kongreso komitetas susideda iš šių narių: Argentinos: Nelida Zavickaitė, Jonas Baltrūnas, Viktoras Barzdžius; Brazilijos: Teresė Jočytė, Elena Bareišytė, Jonas Lukoševičius, ir dar Emanatė Mikuckytė-Jūraitienė, atstovaujanti Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjungos valdybą. Šiame posėdyje PLJK komiteto pirmininku paskviestas kun. A. Saulaitis.

PIRMOJI PABALTIEČIŲ JAUNIMO STOVYKLA KANADOJE

Š.m. rugpiučio 18-26 d. Banff kurortiniame mieste Albertoje (Kanadoje) buvo suorganizuota pirmoji Pabaltiečių stovykla, kurioje dalyvavo lietuvių, latvių ir estų jaunimas iš Kanados vakarų ir rytu.

Stovyklos metu garsiam Banff kurorto miesto parke buvo duoti du sėkmingi koncertai, kuriuos išpildė estų mergaičių choras ir šokėjai iš Toronto, latvių tautinių šokių grupė taip pat iš Toronto ir lietuvių 'Gyvataras' iš Hamiltono.

Stovykla vyko labai gražioje Vakarų Kanados gamtoje, YMCA patalpose. Stovyklautojai miegojo indėnų palapinėse, jodinėjo indėnų arkliais, darė ekskursijas į 'Canadian Rockies' kalnus ir dar ten tebesančius ledynus. Bet neskaitant pramogų ir koncertų plačiajai visuomenei, stovyklautojai (daugiausia studentiškas jaunimas) labai gyvai ir nuoširdžiai diskutavo Baltų tautų išlikimo, jų kultūros, kalbos, tautiškumo ir kitas problemas. Prieita išvados, kad galbūt bendromis įėjomis

jauciant tą pačią savo indentiškumo nepraradimo būtinybę, galima daugiau atsiekti. Jaunimas labai gražiai bendravo ir stengėsi vieni apie kitus kuo daugiau sužinoti bei išmokti. Kiekviena tautybė pristatė savo krašto istoriją, papročius, dainas, šokius, rūbus, ir t.t. Susidomėjimas ir dalyvavimas buvo labai sėkmingas ir po savaitės, skirs tydamies namo ir pasižadėdami vėl susitikti, stengėsi parodyti ką išmoko iš kitų: lietuviai galėjo dainuoti estiškai, o latviai ir estai šokti lietuvių taut. šokius.

Rengėjai patenkinti, kad ne tik rytų ir vakarų pabaltiečių jaunimas turėjo progos susitikti, pabendrauti bet ir dalį savo kultūros perduoti kanadiečiams, o taip pat ir vieni kitiems. Stovykla išleido ir savo laikraštėlį 'Baltic Bugle'. Stovyklavo arti 200 jaunimo. Šią stovyklą finansiniai perėmė Kanados Federalinė ir Albertos provincinės valdžia. (kb) (DIRVA)

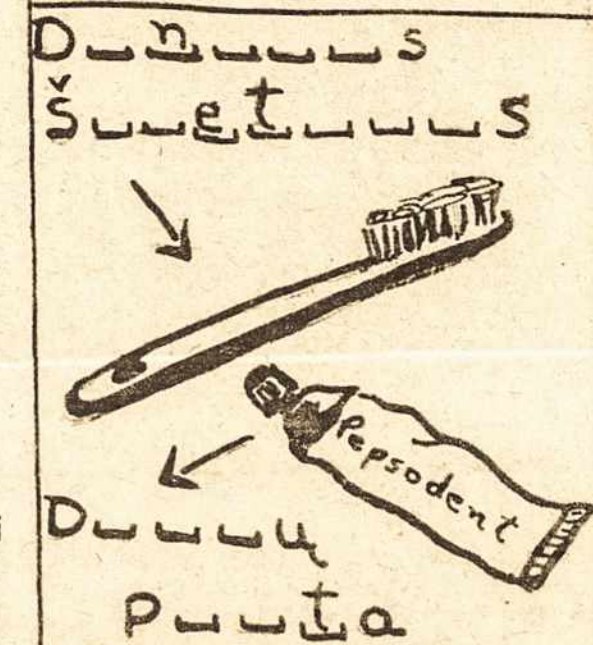
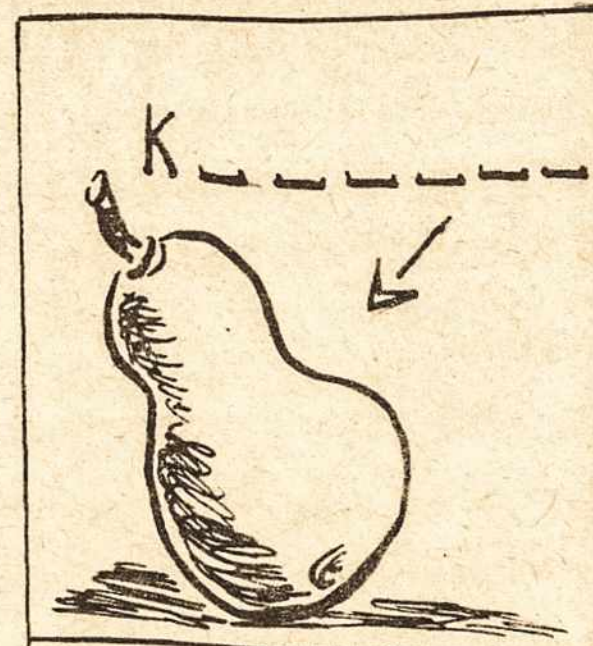

PARAŠYK

PAVEIKSLŲ

PAVADINIMUS

UŽDAVINYS

- Tėte, padėk man išspręsti uždavinį?
- Pagalvok pats.
- Aš galvojau!
- Ir ką sugalvojai?
- Paprašyti tavęs.

TYLA

- Tylos: aš nieko negirdžiu,
- tildo mergaitė teatre savo kaimynės.
- Tau ir nereikia girdėti, ką aš savo draugei pasakoju.

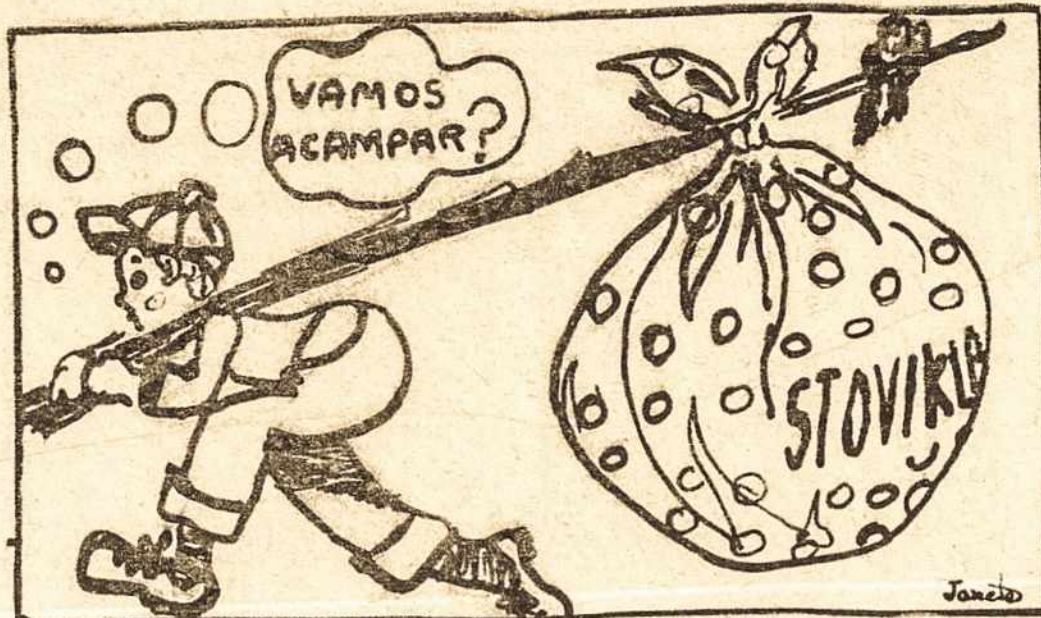
KOMPOZITORIUS

Vienas muzikas - kompozitorius mažai rūpinosi savo šeimos gyvenimu. Kartą jo vaikutis sako jam:

- Tėveli, žiūrėk, man kelnaitės net dviejose vietose pratrūko.
- Tai ką aš galiu padaryti?
- sako tėvas — muzikas.
- Kai turėsi laisvesnio laiko, sukomponuok man naujas.

EGZAMINAS

- Mokytojas: — Mylimas, kokia kalbos dalis?
- Mokinys: — Būdvardis.
- Mokytojas: — Pasakyk šio būdvardžio aukštesnį laipsnį.
- Mokinys: — Sužadėtas.
- Mokytojas: — O aukščiausias?
- Mokinys: — Vedęs.

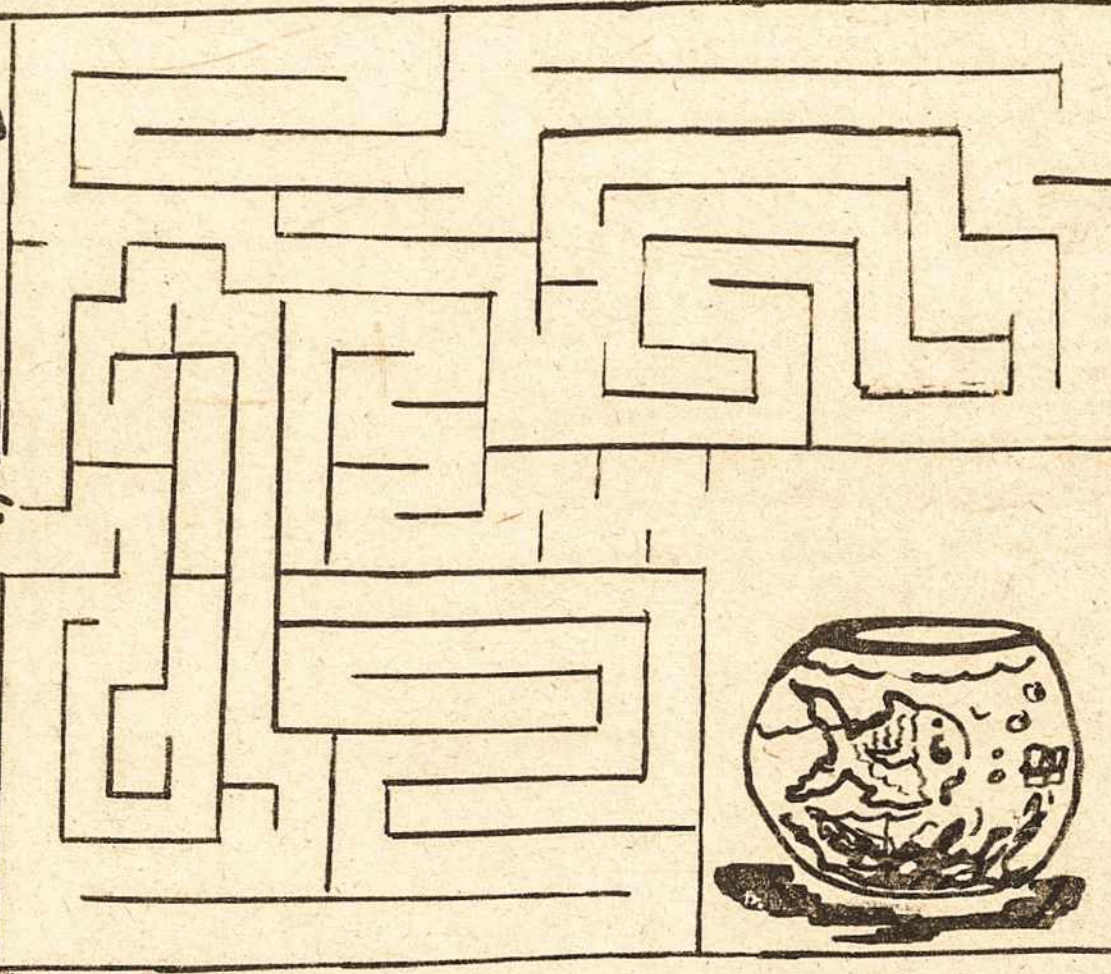

Dėdė Juozas organizuoja stovyklą lietuviškam jaunimui. Priimami jaunuoliai ir mergaitės vyresni negu 10 metų, galį susikalbėti lietuviškai ir norį išmokti daugiau.

Stovyklai yra gautos dvi vietos. Jei užsirašys nedidelis skaičius stovyklautojų, stovyklaujama Praia Grande (nes stovyklavietė nedidelė); jei atsiras didesnis skaičius bus stovyklaujama prie Cipó privačiame ūkyje su mišku, ežeru, pievomis ir t.t. (nes patalpos gali sutalpinti daug daugiau stovyklautojų).

Užsirašyti Vila Zelinos Klebonijoje. Tel. 63-5975. Į stovyklą išvykstama sausio 25, grįžtama 1 vasario.

Para um bom pescador, qualquer lugar é bom para uma boa pescaria. Vamos ajudá-lo?

IRUTĖ ir KĖSTUTIS

Do BASTYS

Literatūra * Dailė * Mokslas

VERGIJOS KRYŽKELIUOSE

Atsiminimai iš Sibiro tremties

Stefanija Rūkienė

KRIKSTYNOS

Jurgiukas nepažino savo tėvelio. Apie jį girdėjo tik iš motinos pasakojimų. Dažnai jam motina primindavo: „Būk toks, koks tavo tėvelis buvo“. Tačiau paaugęs jis girdėjo, kad tokie, kaip jo tėvelis, buvo blogi žmonės, nusikaltėliai. Blūgai buvo žiūrima ir į jo tremtinę motiną. Ir štai prasidėjo jaunutės sielos blaškymasis. Jam neaišku, kurgi dabar teisybė. Daug jam motina prišnekėjo apie paliktą tėvynę. Jos pasakojimuose jis pajuto ano nepažįstamo tėvų krašto ilgesį ir senelių žemės meilę. Grįžo Jurgiukas su atvira jaunuolio širdimi į savo mamytės svajonėmis apipintą šalį. Jis tikėjo, kad tėvynė jo laukia ir priims jį su išskėstomis rankomis. Bet didžiausias jaunuolio nusivylimas laukė tėvų krašte.

Iš Sibiro jis grįžo į Lietuvą 1958 m. Norėjo įstoti į Politechnikos Institutą. Užpildė gausybę anketų, parašė savo autobiografiją, gerai išlaikė stojamuosius egzaminus, bet jo nepriėmė studijuoti. Motina pasakojo, kad tą atstūmimą jaunuolis labai pergyveno. Net nervai buvo apirę.

Po metų išvažiavo į Leningradą. Ten išlaikė egzaminus ir įstojo į aukštąją mokyklą. Rusai mažiau knaisiojasi žmogaus praeityje, kaip savieji tėviškėje. Palikau jį besimokantį Leningrade. Ten jis gavo ir stipendiją. Anapus tremtinio vardas žmogų persekioja iki kapo duobės.

Jo motina jau gerokai pasenusi, suvargusi ir be dantų. Tai cingos pasekmės. Dabar gana sunkiai dirba stiklo fabrike. Ilgai Lietuvoje negavo darbo, nes ji priklauso prie nepageidaujamo elemento.

Vis dėlto žmogus žmogui kartais tikrai yra vilkas, o kai kurie lietuviški komunistai net piktesni už krašto okupantus rusus.

EGZILIO SKAUSMAS

ALGIMANTO MACKAUS IR LIŪNĖS

SUTEMOSPŪEZIJA

MARIJA SAULAITYTĖ

I

ALGIMANTAS MACKUS

Atskirti nuo maitinančios žemės ir girdančio lietaus, egzilai alksta ir trokšta krašte, kuriame prigyti negali. Jie bando atkurti Lietuvos vaizdus prisiminimuose, įtarpintuose būtinume gyventi ir pragyventi ten, kur yra. Praeitį, tačiau, negali dabarties formuoti. Tai, kas buvo, blyksi atminty. O paprastai, gaubia tirsta tamsa. Iš tos tamsos neauga gėlės, ir negimsta vaikai. Ji baigiasi ne šviesia aušra, bet beprasmišku sunykimu.

Rinkiny Elegijos „Vidurdienio grįžinas“ sukonkretina metafizinį pasikeitimą. Atverdama seniai uždarytas duris, poetė grįžta į namus, iš kurių kadaise išėjo „į nežinios kelionę“, palyginta su „neregėta saulės karalija“. Nežinios kelionė tapo darbu fabrike; prisiminimų takai nebepatenkina, ir poetė šaukiamas atgal į pirmadienį – į tai, kas yra. Sugrįžimas į namus buvo trumpas, kaip vidurdienis: sau-

PIŪKLŲ DAINA TAIGOJE PASIRUOŠIMAS

Paskyrė mane miško kirtimo darbams į Podolsko stovyklą, kuri nuo mūsų kaimo yra už septynioliasdešimt kilometrų. Klausinėju Froską, kaip tas Podolskas atrodo. Gal tai miestas ar rajono centras? Froska juokiasi ir sako:

– Ten nėra jokio miesto ar kaimo. Stovi prie upės taigoje keli barakai ir viskas.

Ji man papasakoja apie miško kirtimo darbus. Ten nieko gera nėra, tik sunkus darbas ir baisios gyvenimo sąlygos. Jei jau Froskai baisu, tai man bus visai galas. Labai nesinori važiuoti miškuosna. Galvoju, kaip čia išsisukti.

Sekantį rytą šaukia mane pasiuntinė į raštinę. Nuėjusi atradau jau dešimtį žmonių, pasiskirtų miško darbams.

Karo metu visur trūksta darbo rankų. Lespromchozas iš mūsų kolchozo pareikalavo miško kirtimo darbams penkiolikos darbininkų. Miškų administracija kolchozininkams algų nemoka kaip savo etatiniams medkirčiams, bet už atliktą darbą kolchozas rašo darbdarinius. Visi į mišką važiuoja labai nenoromis, nes negauna jokio atlyginimo, o darbdieniai vėju rašyti. Kai kurie vyrai važiuoja su arkliais, nes reikalaujama pastogių iškirštiems medžiams vežti.

Visi prašosi atleidžiami ir atsisakyti išsigalvoja įvairiausių priežasčių. Aš irgi prašau, kad paliktų mane kaime. Skundžiuosi, kad esu ligota, neturiu miško kirtimo darbams pritaikintų drabužių, visai neturiu maisto įsidėti, o mūsų kolchozas bendro kaitilo taigoje neturės. (B. d.)

lei slenkant į vakarus, ir jis ten krypsta, nesukūres norėto eilėraščio. Nerasta paguodos nei ten, nei čia: tarp sapnų ir neameniškios technikos jis lieka vienas, nepriglaustas, nejaugęs.

Trumpame cikle „Tėviškė“ tradiciniais terminais apibūdinamas tėvynės ilgesys. „Laukai“ ir „Miškai“ nepakite: siūbuoja ir ilsisi, kaip anuomet Pačiame klausimo pastatyme „Kada pabaigsiu tremtinio nedalią, ir jus išvysiu realybėje, ne sapne? „implikuojama viltis – viltis, kuri – vėlesniuose eilėraščiuose paaikšės – yra nereali ir nevaisinga „Užsimiršime“ grįžta vaikystės draugai – gal su jais intymusis kontaktas, ne su dabartiniais pažįstamais?

Taip galima išvesti. Tada niekas neužstojo „žydinčio dangaus kraštelių“; dabar, anot eilėraščio „Kasdienė duona“ visa tai, dingę: „Iš dulkių, iš aliejų ir iš ratų, iškrinta duonos trupiniai...“, ir tu pro pilka langą nematai, kad nužydėjo mėlyni dangaus skliautai. Ne vien nebesutampa gyvenimas su pragyvenimu, bet darbas užskleidžia galimybę išvelgti ką gilaus, prasmingo asmeniškio. Skausmas netransformuojamas į inspiraciją; kančia sukasi savy ir temdė sielą. Tremtinio siela vedama ne saulės, kaip normali kūrinija, bet „gimtaisiais žiburiais“ („Gimtasis Žiburys“). Tremtinys išskirtas iš gamtinio ritmo ir kitokį – kelionės – judėjimą. Vis todėl negali dovautis saule, nes saulė cikliniai juda. Jo kelias te turi vieną kryptį.

Atskyrimas nuo tėvynės tampa izoliacija. Praradus tėvynę, nebegalima sutapti su kita žeme. Gyvenimo sąlygos užkerta gaivinanti žvilgsnį praeitin, ir gilesnės prasmės radimą dabartyje. Todėl problema tampa siaurai patriotinė, o žmogiška... Kaip gali gyventi asmuo, kuris, jaučiasi visatoj vienas? Pati to klausimo ironija yra, kad, Mackaus atveju, tas asmuo negali gyventi ir tragiškai miršta. Savo poezijoje Mackus nesiūlo atsakymų – bent ne tokių, prie kurių nesunku priprasti, nes juose saldi paguoda. Mackus, atrodo, bręsta iš dilemos sprendimo „Elegijose“, kur, nors nėra atsakymų, bet jais dar vilimasi, į pajėgumą dilemą atvirai svarstyti, nelaukiant raminančio atsako nei iš tėvynės, nei iš egzilio krašto. Tačiau ašies vientisumo atskirta poezija gal ir yra realioji žmogaus padėtis: tarp dviejų netikrumų jis tegali remtis netikrumu arba savimi. Jis pats turi būti savo minčių, jausmų ir veiksmo pagrindu ir akstinu, nes visa kita atimta arba viso kito atsižadėta.

„Sniegas baltavo ir man“ (Jo yra žemė), nors ne jam nukritęs. Kad sniegas galėtų jį paliesti, jis (sniegas) turi galėti pajusti kančią, bet sniegas, ir žemės: žemė, pradėjo baltumon bristi“ – užmarštin, paguodon, o jis ten neeis.

Į jo kraują įteka mirtis. Kada nors, mirties aki vaizdoj, jis žvelgs atgal ir supras, kad žemė, maitinusi jį duona ir skausmu, ėjo kartu su juo į mirtį. Žemė negali mirti, bet jos sopulys gali mažėti, pereidamas į jį ir nykdamas su juo. Vienintelis santykis, kurio dabar neįaučiama (tai dalis kančios), bet, kuris veda į mirtį. Žemės sopulys yra jos nevaisingumas, į kurį poetas, atsižadėdamas savo žodžių (vaisiaus) panašėja. Egzilas, tad, neša su savim savo žemės sopulį (eilėraštis „Žemės atsižadėjimas“) ir atsižadėjimas, nors paviršutiniškai, atrodo, abipusis, pilnai negali įvykti. Jo širdis vistiek puolė į „plačią didelę ir sopulingą“ žemę, „maitinusią mane ir duona, ir skausmu.“ Šitoks skaudus bendradarbiavimas, suaugimas yra kiekvieno asmens dalis; egzilas, savo definicija, turėtų giliau, visuotiniau tai išgyventi. Tikrasis iškrypimas būtų šios misijos atsisakymas, tuo atsižadant savęs. tąsa (8 psl.)

ALGIMANTAS MACKUS

(iš 7 psl.)

Eilėrašty „Grižimas į lygumas“ išvelgiama į tikrąją tėvynę – liūdesį. „Aš visuomet į liūdesį grįžau, o liūdesys į lygumas“. Lygumų užaugintas, jis su jomis rinko lietaus (liūdesio) lašus.

Liūdesy, atrodo, jis randa save. Kadangi dabartis liūdina, per liūdesį į praeitį įeinama. Tame vientisumas, kitiems ryšiams suirus. Liūdesy poetas randa santykį su žeme, jausdamas, kad bent toje plotmėje jis nėra izoliuotas.

„Keliaukit, lygumos“, („Tikrovė vaikystės detalė), „nes jūsų laukia tie, kurie šiandieną gims“, ir laukia kiti it kiti, taip, kad poetas turi išsižadėti ir to ryšio su savim, ir su žeme – liūdesio, vaikystės. Visuotinoji vaikystė – lyg jos būtų skrynia, iš kurios visi, tuo laiku gyvena, turi semtis ir dalintis – jau nebe jo, bet kitų. Čia, žinoma, nekalbama apie chronologiską vaikystę. Gal vaikystė šiame eilėraštyje yra prisiminimai ir visa tai, kas žmogų palaiko. Vaikystėje jam atėmė žaislus, nes juos, jie sakė, išaugo, ir liepė džiaugtis. Dabar atimama, kas brangiausia, ir liepiama gyventi. Jis miršta, ir jo karstan sutalpinama viskas, kas liko iš vaikystės, nes visa tai baigiasi su juo. O butas toliau nomuojamas.

Baisusis egzilio skausmas ir jo požymiai su juo baigsis, nepakeitę net tos vietos, kuriame jie buvo prisiglaudę. Nėra nei žmogiško, nei daiktiško vientisumo.

Paskutiniame momente įmanoma atleisti išdidumą, it vėją („apvalią spalvą“) atšaukti vienatvę, it kaimiečio vežimą, užgniaužti „Neornamentuotą kalbą“ prieš mirtį, it vaikystę. Bet per vėlu atimti neapykantą, išaugusią iškreiptoj vaikystėj, alkyje, kare. Kur meilė negalėjo tarpti, neapykanta tapo santykiavimo – su pasauliu, žmonėmis, gyvybe – pradū. Ja pažymima visa, savo šaknų netekusi, operacija. Neornamentuotos kalbos generacija gyvena arti esmės, ir ta esmė yra reali. Žodžiai paprasti, jausmai elementarūs. Kas paprasčiau už sužalotą vaikystę, sekančią asmenį per visą gyvenimą, nes normalus augimas buvo nutrauktas. Egzilio padėtis tad, nuspalvinta pateisinama neapykanta, kuri, egzile įaugus, jį suriša su savim, savo vidiniu pasauliu, bet atskira nuo išorinės tikrovės, jį nuskriaudžiusios tais laikais, kada jis buvo atviras, nekaltas.

„Hermetiškoji daina“ (3) tęsia šį motyvą: „Maitinuos savimi“. Jis yra sau pasauliui, tiktai šaltinis „ieškau gimtųjų namų“ (5). „Šią neapykantą teisiame“ (6). Neapykanta yra dienos stovis, kada sau uždėti varžtai ir nerodyta kryptis vyrauja. Neapykanta įgalina gyventi, kai meilės ir ramybės ir svajonių nėra. Bet naktį jis ieško namų „visai prakeiktai, išklydusiai generacijai“ ir sapnuoja savo patenkinančius nerealiai raminančius - sapnus: „noro seksuališku angelu, lesbijanišku teresėliu..“ Raminantis, nevaisingas sapnas, perkeltas į dienos pasaulį, būtų nepakeliamas: „tokioje tremtyje, būčiau per silpnas, net neapkęsti.“ Neapykantai reikia objekto ir pajėgumo matyti atstumą tarp savęs ir neapkenčiamo kito. Sapno išsipildymas nevaisingas: reiškia sapnuojamam tikslui nėra patenkinimo. Egziliui nėra kitos išeities, tik opozicija.

„Hermetiškosios dainos“ motyvus sutraukdamas į (7), poetas pataria į avilį negrižti, nes jo nebėra. Namų nebėra; paguodos nėra – „Mano mergaitė ramiai nubrido per sniegą į mirtį. Tiktai gali kartotis „nesibaigiantis kartos prakeikimas – be atvangos, be poilsio iš niekur į niekur“.

Vaikystė, žemė, kraštas, kadangi jų dabat nėra, yra, praktiškai – niekur. Eįjimas į juos yra žingsnis į niekur. Bet taip pat skrydis iš jų į kitur yra siekimas „niekur“, nes patenkinimo negali būti benamiui. Toliau tęsiant: jeigu jis eina „iš niekur į nieką“, jis pik ir dabar yra niekur.

Komplikuotame „Pokalbis su mirusiais vaikais“ simboliškai nurodo stagnaciją, nevaisingumą. Viskas baigta, praeityje, „išale“. Gyvenime atpažinti nepajėgūs, mirtyje ieškoma artimųjų, lyg egzilams mirti būtų pastovioji, natūrali būseną. Keistai išaugusiai, nedaaugusiai. Teresėlei vitražo angelas žada daug, kai ji užbaigs, ka turi. Bet tai neįmanoma: ji niekad

neužbaigs, pažadai neįvyks. Ir viskas „už žeme“. Už žemę nesutarimas net dangiškuose skliautuose, už žemę „gyvų ir mirusiųjų neapykanta“. Atrodytu, kad benamis, viso išsižadėjęs, būtų laisvas nuo žemėj kylančios neapykantos. Taip išeina. Laimę atitolina neišpildomos sąlygos. Žemės neturėjimas, kaip ir jos grobimas, paraližuoja širdį. Išganymo nėra nei žemėj, nei danguj, nors žemė nekaltuosius traukia – į vaikystę, kurios jiems neišsaugojo tėvai („Hermetiškoji daina su refredu“).

„Užsklanda: rečitatyvas ir šauksmas“ poetas tarias vienas „gražinkit mane“. Nukrypusios nuo savo lemties „šiaurė išdavusios gentys“ maldauja išlaisvinimo nuo paskutinės nuodėmės – „šauksmo grįžt“ Temsta, šala, baigiasi. Bet „saulės atėjimo metas“ galimas Jonukui (poetui), kuris ištikimas gimtajai tarnei ir namams tuo, kad jų laikosi nebijodamas nuodėmės norėti grįžti. Tuo tremtinys išlaiko perspektyvą: nebijodamas ir nepaneigdamas savo krypties šiaurėn, nors tai neatsitiktų miniai ar ortodoksinėm sąvokom.

Knygoj Augintiniai „Variacijos ironiško sapno tema“ pabrėžia bėgimo nuo savo skausmo beprasmiškumą. Per apelsiną poetas (tremtinys) tariamai iškeliamas iš abstrakcijos į paliečiamą tikrovę. Ta tikrovė sutampa su dvasine sritimi, kaip sakramentinis salytis. Iš beveik sėkmingo užsimiršimo svajose, pažaduose ir apelsino saulės pilno skonio poetas staiga sujuda: „nes toks galėj o būt ir t a v o žemės skonis.“ Tos pačios priemonės, turėjusios uždengti viziją ir sumažinti skausmą, jį gražina į skausmo stovį, į save.

Egzilas nepaguodžiamas. Simboliškai jam gali reikėti atsižadėti net „angelo plaukus glosčiusios rankos“, kad liktų sau ištikimu. Jis todėl yra „augintiniu“, ne sūnumi.

Eilėraštyje, prasidedančiame „Iš mirusios jūros dugno“ egzilas, išduotas ir sunaikintas, klaidinančioj ekstazėj puolęs į tinklą, išnaudotas tu, kurie sakėsi esą geri, baigia kelionę. Neturėjęs namų žemėje, neranda savo kapo – rakto į praeitį. Mirtis padėjo suprasti, bet neišsprendė. Net nugirsti pažadai neišsipildė – „Dievo suvedžiotas džiaugsmas“, (eilėraštyje, prasidedančiame „Iš baimės prakitutuota dėlia). Mirtis ne tokia, kurios buvo tikėtasi, į kurią tremtinys turėjo teisę. Jį supa keistos džiunglės. „Nėra gimtosios žemės. Nėra kad tykiai plauktų Nemunėlis...“ „Viso to nėra. Yra svetimumas ir skausmas („ošianti ir plyštanti širdis, ant svetimos šalies ant žemės svetimos“). Visas poilsis prieš „paskutinį patepimą“ – pasaulio ir žmogaus išsipildymą – keistas. Ir tas paskutinis įvykis bus keistas, nes jis bus patepimas „ne saulėgražų aliejais.“ Ir tada tremtinys bus išskirtas bei teisiamas ne savo mastu.

„Po augintinių“ kartoja mirties be pasekmių motyvą: mirtis be aido, nes kai, į ką turėtų atsi-

mušti, kuo turetų būti kartojama, mirę. Jei dar kam liko vaikystės – „nepadalinto laiko“ – tas bus sūnus ar dukterė. Bet ar tokių yra? Ar kas išliks gyventi natūralia eiga? Iš ankstyvesnių eilėraščių atrodo, kad tremtinių tarpe sūnaus ar dukters nebū.

„Mirtiškoji (Chapel B) pila tamsą ir šviesą tremtinio likime. Fabrikus, kasyklas pasiekia tėvynės priminimas. Bet jis neduoda stiprybės, tik lyriniai nuskamba. Vyras miršta, geria, dainuoja. Marija, skaitusis motyvas, laidoja vyrus, kurie nebeįstengė suprasti jos, ar krašto, ar – galop savęs. Tremties nuopuolis: neišpildyta užduotis. Jeigu tai neįvykdyta, viskas buvo veltui. „Laba nakt dainuoja Marija“.

Marija nemirė su kitais, bet ir nebemiega. Poilsis yra mirtis – mirtis tremtiniams skirta. Marijos žodžiai nepasiekė išsipūtusių tremtinių: jie nenorėjo girdėti tai, kas yra. Marija nebesikreipia, nebesibeldžia. „Išmalda sau pasilikot“. „Mūsų lytis baigta“. Nėra žemės – negali būti vaikų. Bus dulkės ir kaulai. „Siurbias ir siurbias drėgmė, į tuščią šeimos sarkofagą“. Ryšiai nutraukti, kalba merdi. „Mes kalbam išgelbėtai žodžiais, mirusios mūsų kalbos“.

Egzilio skausmas, nors prasidėjęs tėvynės netekimu, galėjo būti kokias nors prasime išganingas. Gal ta „Marija“ norėjo sakyti. Egzilio nevaisingas skausmas yra jo prakeikimas, nes jis nepanaudojo jo o sūsmuko.

Chapel B egzilio kančia arba bergždžia, arba ironiškai neprasmingoje katastrofoje nukirsta. Tie keli, kurie pajėgia įprasminti tremtį, susilaukia to paties likimo, kaip bailiai. „Ir aš nenoriu matyt, egzilio ironijos galą“. („Raudiškoji“, 2). Tas galas iš tikrųjų šiurpus, nes po jo nieko nebėra. „Ir aš nenoriu matyt, užspaudžiamo skausmo krypties“. Skausmas sunaikina kūną.

Šiaurė, išduoda daugumos, nepajėgusios išlikti.

„Tolsta mūsų egzilė,
tolsta mūsų kalba.
Žilvine, žilvinėli,
bepalvė plyšta puta.

Kraujo neišmatuosi
skausmo neišdalinsi.
Žilvine, Žilvinėli,
ką pasirinksi?

– Kas yra duota, kas yra išrinkta?
– Žemė duota, mirtis išrinkta.

– Kas yra duota, kas yra išrinkta?
– Nieko neduota, tik viskas išrinkta.

Į Eglės pasaką grįžta puta.
Žilvine, Žilvinėli.
Tai tiek ir tebuvo duota,
tai tiek ir tebuvo skirta“.

Mes nepajėgėme sulaukyti „egzilės“ ir „kalbos“. Bandydami užmiršti, negalėjome įaugti; bandydami prisiminti, negalėjome sugrižti. Tai galėjo būti mūsų triumfas, bet buvome silpni.

Toks, atrodo, yra skausmas Mackaus kūryboje: dvigubas skausmas – pačios tremties, ir, pergaltuojant ir vertinant, nevaisingumo. Jo eilėraščiuose antrasis skausmas beviltiškesnis. Jau nebe jis mus ištiko, bet mes jį sukūrėme ir jame pasimetėme, nemokėdami išlaikyti gyvybę teikiančio skausmo, norėdami atsakymu kur jų negali būti, bandydami pritaipiti ne taip ir ne ten kur reikėjo.

Bet vistiek galima būtų pateisinti tai, kas atsitiko. Visa svetima, keistai nerealu ir šalta. Nuo pradžios iki kelio galo buvome vieni.

Teisindami save, išsižadame sunkiosios, bet įprasminančios naštos. Tik būdamas vienas tarp kitų, prieš kitus, egzilas yra savinė. Nors jo ir lauktų tokia pat mirtis kaip nepajėgusio, yra skirtumas, nes jo mirtimi žemės skausmas sumažėja.

Algimanto Mackaus neišsemiamai turtingi eilėraščiai taip išreiškė ir interpretavo egzilio skausmą.

MŪSŲ ŽINIOS

PASURUGVAJAUS LIETUVIUS

MONTEVIDEO MIESTAS

Urugvajaus sostinėje Montevideo gyvena maždaug pusė visų dviejų supuse milijonų gyventojų. Miestas gražus, gatvės plačios ir daug medžių. Iš viso miesto matosi kalnas, vadinamas "Cerro", kur gyvena daugiausia lietuvių.

Kaip visiems žinoma, Montevideo reiškia „Matau kalną“ lotynų kalba. Kaip tik šis kalnas yra vieta, kurioje prieš beveik 50 metų pradėjo atsirasti lietuvių ir kur jų daugiausia gyvena. Cerro kalnas nupieštas miesto herbe – ženkle. Ant kalno, kuris yra prie pat „jūros“ – La Platos upės, stovi senoviška tvirtovė arba pilis, kurią galima aplankyti, apžiūrėti senoviškas patrankas, mūrus, kambarius ir kitas įrangas. O nuo kalno matosi visas miestas.

Čia lietuviai atsikraustė, nes Cerro pakalnėje yra kelios skerdyklos, kuriose lietuviai pradėjo dirbti. Aplink kalną yra truputį apaugę laukai, kuriuose ganosi arkliai. Lietuvių bažnyčios bokštas, baltas ir rausvas, matosi iš tolo. Ją statė kun. V. Mikalauskas ir kun. J. Bružikas, abu jau mirę ir palaidoti São Paule.

Klebonija yra prie pat bažnyčios pastatyta, šalia yra sporto aikštė. Bažnyčia gražiai išdekoruota, jauki. Joje gieda parapijos choras, vadovaujamas vargonininko Vyt. Dorelio. Šventoriuje išpiešti Lietuvos, ypač Vilniaus vaizdai, o prie įėjimo yra Tėvui Bružikui atminti akmeninė lenta.

Kultūros draugijos rūmai yra už kelių kvartalų.

Montevidejuje kiekvienas iš karto pastebės senus autobusus ir automobilius, kuriuos urugvajiečiai moka gražiai pataisyti, kad eitų net 40 ar 50 metų su tuo pačiu motoru, kadangi automobilį pirkti ar importuoti yra brangu. Tai yra gyvas automobilių muziejus. Moderniški yra tie autobusai, kurie važiuoja tarp didesnių miestų arba veža žmones į Braziliją arba iki laivo į Argentiją.

Miesto centre yra gražių aikštelių, ypač Nepriklausomybės aikštė, kurioje dar stovi miesto gynybinės sienos vartai. Čia yra ir prezidentūra ir kiti pastatai bei paminklas. Po miesto krautuves vaikšto daug brazilų turistų. Čia galima paminėti, kad Argentinoje Bariloche kalnus ir turistines vietas argentiniečiai pradėjo vadinti „Braziloche“, nes ten yra tiek daug brazilų turistų.

La Platos upės vanduo yra truputį sūrus, maždaug kaip Baltijos jūra ties Palanga. Vanduo raudonas, nes Paranos upė atneša raudonas smiltis iš Brazilijos. Iš Urugvajaus negalima matyti Argentinos krantų, nes upė yra keliasdešimt ir net porą šimtų kilometrų pločio.

"AIDAS"

ML redakcijoje galima gauti „Melodias da Lituania“ plokštelę nr. 8 - "Aidas" (kaina 30 kr.) ir ankstyvesnę „Žiburėlis“, kuri buvo išparduota. Plokštelės pagamintos Urugvajuje su meniškais viršeliais.

AS.

PAGALBA MOKSLININKAMS IŠ UŽ GELEŽINĖS UŽDANGOS

JAV LB Visuomeninių Reikalų Tarybos gauta informacija, American Council for Emigres in the Professions (ACEP) yra gavusi finansinę Fordo Fondacijos paramą mokslininkam, iš-emigravusiam ar pabėgusiam iš Sovietų Sąjungos, paremti. Pagrindiniu ACEP programos tikslu yra padėti atvykusiam mokslininkam į amerikietiškoji akademinį pasaulį. Programa teikia kursus, padedančius išmokyti anglų kalbą ir supažindinančius su JAV akademinio gyvenimu, o taip pat parūpina mokslinės srities darbus Amerikos universitetuose bei kolegijose. Siekiama padėti atvykusiam mokslininkam pakelti sunkią naujakurio dalį.

Kandidatai į minimą programą turi turėti aukštesnįjį mokslo laipsnį (prilygstantį magistrui ar doktoratui) ir turi būti dėstę aukštesnėje mokslinėje institucijoje Sovietų Sąjungoje ar jų kontroliuojamose teritorijose.

Norintieji gauti papildomų informacijų gali kreiptis į Mr. Jose de Lasa ar Ms. Mary Mackler, American Council for Emigres in the Professions, Inc., 345 East 46th St., Room 800, New York, N.Y. 10017. Telef.: (212) 687-0520.

LB Inf.

LIETUVIŠKOJI SPAUDA —
• MŪSŲ TAUTINĖ ŠVIESA. •
• Remkime ją ir skleiskime! •

ATPIGO KNYGOS

Prieš 400 metų Lietuvoje buvo sekančios knygų kainos: už gerą žirgą galėdavo nusipirkti net keturias knygas, už stiprų jautį gaudavo dvi knygas, o viena knyga kainuodavo tris avis.

Jeigu Mūsų Lietuvos skaitytojai ir neaugina galvijų, gali daug pigiau redakcijoje įsigyti lietuviškas knygas vaikams, jaunimui ir rimtiems žmonėms. Dauguma knygų kainuoja apie 20 – 30 kruzeirų, galima pasirinkti poezijos, literatūros, romanų, apysakų, istorinių veikalų, atsiminimų.

Bet, jeigu kuris skaitytojų ir norėtų knygoms išleisti žirgą ar jautį ar avelę, gali per ML redakciją užsisakyti šiuos leidinius:

ENCICLOPĖDIA LITUANICA (Lietuvių enciklopedija anglų kalba), šeši tomai, verti 200 dol. (1500 kr.) už 960 kruzeirų.

MŪSŲ LIETUVA (ilustruotas veikalas apie visas Lietuvos vietas), keturi tomai, verti 100 dol. (800 kr.) už 330 kruzeirų.

LIETUVIŲ ENCIKLOPEDIJA, 36 iliustruoti tomai, verti 600 dol. (arba 4800 kr.) už 2400 kr.

VINCO KRĖVĖS RAŠTAI, šeši tomai, verti 480 kr. (arba 60 dol.) už 200 kr.

UŽSIMOKĖJO UŽ ML.

50 kr. Selė Mitrulienė,
60 kr. Ad. Šerėnas.

Sveikindama Pr. Dovydaičio šeimą, gyvenančią Los Angeles, JAV, Gurauskų šeimą jai užmokėjo ML prenumeratą oro paštu (123 kr.).

ANO ESCOLAR 1975

MOKSLO METAI

LIETUVIŲ KULTŪROS KURSAS KAS SAVAITĖ

LIETUVIŲ KALBOS PAMOKOS ŠIOKIADIENIAIS IR SAVAITGALIAIS

CURSO DE CULTURA

AULAS DE LITUANO – DIAS ÚTEIS E FINS DE SEMANA

Prasidės Kovo mėnesį
Começam no mês de Março

VILA ZELINA – MOÓCA – SUMARÉ – PERDIZES.

Pranešimai „Mūsų Lietuvoje“ –
Informações no Jornal Cultural
"Nossa Lituânia"

1974 – 1975 m. VASARA

I.

LIETUVIŲ KULTŪROS KURSAS
pravedamas lietuviškai

ISTORIJA GEOGRAFIJA
LITERATŪRA RELIGIJA
MENAS IR MUZIKA

TAUTOSAKA
EKOLOGIJA EKONOMIJA
ŠVIETIMAS

ANTRADIENIAIS ir
KETVIRTADIENIAIS 21,30 val.

II.

LIETUVIŲ KALBOS KURSAS
lietuviškai mokantiems

ANTRADIENIAIS ir
KETVIRTADIENIAIS 20,30 val.

Šv. Kazimiero parapijos patalpa
Rua Juatindiba, 20 – Parque da Moóca.

*****

SUSIPRATĖS LIETUVIS
SKAITO IR PLATINA
SAVO LAIKRAŠTĮ
MŪSŲ LIETUVA

*****

MŪSŲ MIRUSIEJI

Šių metų sausio 10 dieną Sto. André, Jardim das Maravilhas, mirė KAZYS BALČIŪNAS, gimęs Ginučių kaime, Utenos apskrity. Atvyko į Braziliją 1927 m. Paliko liūdinčius žmoną Elena, sūnus Juozą ir Antaną, marčias ir vaikaičius Maurą, Elianą ir Morkų.

Nuoširdžiai dėkoju giminėms ir pažįstamiems, atėjusiems ant laidotuvių.

Elena Balčiūnienė

MŪSŲ ŽINIOS

VASARIO 16-toji -
LIETUVOS
NEPRIKLAUSOMYBES
SVENTE
JAI VISAI CIA PAT!

SÃO PAULO GIMTADIENIS

Po daug lietingų ir šaltų dienų sausio 25-toji išaušo graži - ir São Paulas pabudo skaidrios saulutės pažadintas. Keturi šimtai dvidešimt pirmam gimtadieniui saulėj suspindo miesto centro dangoraižiai, o gatvėse vyravo neįprasta, šventiška tyła.

Katedroj 9 valandą São Paulo arkivyskupas laikė padėkos Mišias, apsuptas ir lydimas 32 koncertantų. Tai tautinių katalikų bendruomenių vadovai - klebonai ar kapelionai. O katedros navose mirgėjo tų pačių įvairių kolonijų atstovai, daugumoj savo tautiniais rūbais.

Iš lietuvių su kardinolu koncelebravo t. Petras Daugintis, SJ. o pačiai kolonijai atstovavo visas būrys jaunimo tautiniais rūbais - „Nemunas“, „Rūtėlė“ ir kt. Tai gal gausiausia atstovybė. Jiems (ir kitų tautų jauniems atstovams) vadovavo ir juos tvarkė kun. J. Šeškevičius, kurį (padrė José) net ir pats kardinolas paminėjo.

Mišiose dalyvavo gubernatorius Laudo Natel, prefektas M. Colasuno, civilinės ir karinės valdžios atstovai. Per pamaldas giedojo São Paulo miesto choras lydimas orkestro, ir „Ars Viva“ choras iš Santos.

Po Mišių vyko eiseną iš katedros į „Páteo do Colégio“ - São Paulo miesto „lopij“. Čia kardinolas pašventino „Šventės rožes“, kurias paskui autoritetams ir maldininkams dalijo įvairių kolonijų tautiniais rūbais dėvintis jaunimas.

Lietuviai prisistatė gražiai, tvarkingai ir gyvai.

SVARBUS III PL JAUNIMO KONGRESO

SUSIRINKIMAS

Šaukiamas vasario 2 dieną, 14:45 val., Mookoj, rua Juatindiba, 20.

Kviečiamos dalyvauti ypač visos komisijos, nes bus svarbių dalykų.

LAPUJE

Šį mėnesį, vasario 16 dieną lietuviškų pamaldų nebus. Mat, tą dieną 15 val. yra šv. Mišios Vila Zelinoje ir 16 val. Lietuvos Nepriklausomybės minėjimas.

SVEČIAI IŠ AUSTRALIJOS

Algis ir Elena Jomantai iš Australijos lankėsi pas dėdę Stasj Burdulį ir pusbrolius Jurgį ir Betiną. Stasys yra atvykęs į Braziliją prieš 40 metų ir gyvena Taubatėj. Algis ir Elena aplankė ne tik S. Paulo, bet ir Rio, Campos do Jordão, pajūrį ir kitas įdomesnes vietas.

Ponia Elena Australijoje yra žymi lietuvių tarpe veikėja: buvo Australijos atstovė paskutiniam Kongrese, vedė vienintelį Australijoje lietuvių radijo pusvalandį, buvo kelias kadencijas Bendruomenės valdyboj Geelongo lietuvių kolonijoje. P. Algis taip pat Bendruomenėj pirmininkavo per kelias kadencijas.

Juodviem Brazilijoje, tarp kita ko, labai patiko MŪSŲ LIETUVA.

Šio "MŪSŲ LIETUVOS" numerio GARBĖS LEIDĖJA ONA MASIENĖ

ilgametė įvairių draugijų veikli narė ir visokiausių parengimų tal-kininkė.

Jai nuoširdi padėka ir linkėjimai gausios Viešpaties palaimos.

ML Administracija

Maldos Apaštalavimo Moterų D-jos vicepirmininkė

ONA MASIENĖ

Jos gimtadienio proga sveikiname, linkėdamos daug sveikatos ir ištvermės apaštalavimo darbe.

Maldos Ap-mo Moterų D-ja
ir LK Moterų Draugija

Jos 70-tojo gimtadienio proga sveikiname **ONA MASIENĖ** ir jai linkime dar daug judrių ir laimingų metų.

Šv. Juozapo Vyrų Brolija

L'K.SV. JUOZAPO BENDRUOMENĖS SUSIRINKIMAS

Šaukiamas Vasario mėnesio 23 dieną (sekmadienį) 15 val. Jaunimo Namuose.

Programoje bus Vatikano Antrojo Dokumentų studijos.

Bendruomenės darbo gairės ateičiai.

Apžvalga praėjusio laiko.

Kviečiami dalyvauti visi bendruomenės nariai ir visi lietuviai katalikai.

J. Šeškevičius
Pirmininkas

Neužmiršk:

LIETUVIŲ KULTŪROS

kursas

LIETUVIŲ KALBOS

pamokos

CURSO DE CULTURA

LITUANA

AULAS DE LITUANO

PADĖKA

A.A. inž. MYKOLO MITRULIO trejų metų mirties sukaktuvių proga, nuoširdžiai dėkojam d.g. klebonui kun. J. Šeškevičiui už atlaikytas šv. Mišias, ponioms giesmininkėms už atgiedotas egzekvijas bei kitas Mišių giesmes, p. F. Girdauskui už palydą vargonais ir visiems dalyvavusiems pamaldose.

Selė Mitrulienė ir sūnus Leonardas Mitrulis su šeima.

ŠVENTASIS RAŠTAS, NAUJASIS TESTAMENTAS. Vertimas iš graikų kalbos. Jis atliktas Lietuvos kunigų Č. Kavaliausko ir V. Aliulio. Atspausdinta Bostone. - Tai nauja, graži, lengvai skaitoma lietuvių kalba išleistas Naujasis Testamentas. Turi trumpas antraštelės ir gerus paaiškinimus. Gale pridėta Liturginė rodyklė - nurodyti Mišių skaitymai visiems metų sekmadieniams. Viešpaties ir šventųjų šventėms.

Knygą galima nusipirkti ir M. Lietuvos administracijoje.

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

GUARDA-CHUVAS DE TODOS OS TIPOS. PARA HOMENS, SENHORAS E CRIANÇAS. MINI-SOMBRINHAS. TIPO ITALIANO E ALEMÃO.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Inscr. Estadual: 104.519.517

C. E. C. 60.882.909/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones: 274-0677 - (Res. 274-1886)
São Paulo

MŪSŲ LIETUVA

NOSSA LITUANIA

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Director responsavel
ANTONIO AQUINO
Redator: Jonas Kidykas
Administrador: P. Daugintis

METINĖ PRENUMERATA: 36 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 170 kr. Paskiro numerio kaina: 70 centavų. Užuojautos ir sveikinimai nuo 10 kr., pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekius rasys „Pedro Daugintis“ vardu.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Nenaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavardę pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. L. laikraštis spausdinamas antradienį. Todėl vietinės žinios ir pranešimai 9 - 10 puslapiams redakcijai pateikti neveliau, kaip iki pirmadienio pietų.